УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШЕЛЕСТ СВІТЛАНА БОГДАНІВНА
УХВАЛА

03 вересня 2020 Київ 4584/0/18-20

Про залишення без розгляду та повернення скарги Дубіневича В.Л. стосовно суддів Дніпровського апеляційного суду Джерелейко О.Є., Крот С.І., Пістун А.О.

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шелест Світлана Богданівна, попередньо вивчивши та перевіривши дисциплінарну скаргу Дубіневича Віталія Леонідовича стосовно суддів Дніпровського апеляційного суду Джерелейко Олени Євгенівни, Крот Світлани Іванівни, Пістун Алли Олексіївни,

у с т а н о в и в:

до Вищої ради правосуддя 17 серпня 2020 року за вхідним № Д-4640/0/7-20 надійшла скарга Дубіневича В.Л. на дії суддів Дніпровського апеляційного суду Джерелейко О.Є., Крот С.І., Пістун А.О. під час розгляду справи № 202/5869/15-к.

Звертаючись з дисциплінарною скаргою, її автор посилається на неправильне застосування колегією суддів частини другої статті 68 Кримінального кодексу України (далі – КК України), що спричинило призначення обвинуваченому менш суворого покарання та мало наслідком скасування ухвали Дніпровського апеляційного суду від 14 листопада 2019 року.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 17 серпня 2020 року скаргу для проведення перевірки передано члену Вищої ради правосуддя Шелест С.Б.

Пунктом 1 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Відповідно до частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

За результатами попередньої перевірки скарги установлено наступне.

Вироком Амур-Нижньодніпровського районного суду від 29 травня 2019 року засуджено за частиною третьою статті 27, частиною першою статті 14, пунктом 11 частини другої статті 115 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 10 років. Строк відбування покарання визначено обчислювати з 26 грудня 2014 року. На підставі частини п'ятої статті 72 КК України у строк покарання зараховано строк попереднього ув'язнення з 26 грудня 2014 року по день набрання вироком законної сили з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі. Стягнуто на користь держави процесуальні витрати і частково задоволено цивільний позов. Стягнуто з на користь 100 000 грн у рахунок відшкодування моральної шкоди, у задоволенні іншій позовних вимог відмовлено.

Ухвалою Дніпровського апеляційного суду від 14 листопада 2019 року (головуючий суддя Джерелейко О.Є., судді Крот С.І., Пістун А.О.) вказаний вирок змінено. Визначено вважати засудженим за частиною третьою статті 27, частиною першою статті 14, пунктом 11 частиною другою статті 115 КК України із застосуванням частини другої статті 68 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 7 років 6 місяців. На підставі частини п'ятої статті 72 КК України у строк покарання зараховано строк попереднього ув'язнення з 26 грудня 2014 року по день набрання вироком законної сили, а саме по 14 листопада 2019 року, з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі. Звільнено на підставі частини п'ятої статті 72 КК України від відбування призначеного покарання у зв'язку з його відбуттям та звільнено з-під варти негайно в залі суду. У іншій частині вирок місцевого суду залишено без зміни.

За результатами касаційного перегляду, постановою Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 30 червня 2020 року ухвалу Дніпровського апеляційного суду від 14 листопада 2019 року скасовано та призначено новий розгляд у суді апеляційної інстанції.

Зазначену постанову мотивовано тим, що судом апеляційної інстанції призначено покарання без належного врахування закону України про кримінальну відповідальність, а саме неправильно застосовано статтю 68 КК України; суд апеляційної інстанції належним чином не врахував тяжкості вчинення злочину та особу винного, не надав належного вмотивування під час призначення покарання.

Відповідно до частини 2 статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення судді до службових обов'язків.

Скаржником не наведено, а попередньою перевіркою не установлено, що ухвала апеляційного суду постановлена внаслідок умисного порушення суддями норм права чи неналежного ставлення суддів до службових обов'язків.

Той факт, що рішення суду може бути переглянуто, змінено чи скасовано у встановленому законом процесуальному порядкуне може бути підставою для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Консультативна рада європейських суддів у своїх висновках Висновках №3 (2002) та №11 (2008) наголошує, що зміст конкретних судових рішень контролюється головним чином за допомогою процедур апеляції або перегляду рішень у національних судах та за допомогою права на звернення до Європейського суду з прав людини.

Доводи скарги були предметом судової оцінки касаційного суду.

У свою чергу дисциплінарне провадження не може бути спрямоване на оцінку судових рішень суддів, які можуть піддаватися критиці лише шляхом оскарження відповідно до закону. Судова оцінка рішення суду є несумісною із природою дисциплінарного провадження.

Відповідно до частини шостої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

у х в а л и в:

скаргу Дубіневича Віталія Леонідовича стосовно суддів Дніпровського апеляційного суду Джерелейко Олени Євгенівни, Крот Світлани Іванівни, Пістун Алли Олексіївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Першої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя **С.Б. Шелест**